مرز بین فهم غلوّ مقامات اهل البیت علیهم السلام با غلو

استاد: نگویید، دارند. ما که می‌گوییم باطن این اسم است، یعنی دارند اما بطوان؛ً آن اسم حتی برای خودشان، ظهور نمی‌کند. اگر بکند، واجب الوجود می‌شوند. تفاوت بین «عبادک و خلقک» این است.

این شق اول فرمایش شما بود. بنابراین، آن مقام به این صورت است. فقط باید تصور شود. تا مادامی هم که تصور نکرده‌ایم، باید صبر کنیم. مکرر عرض کرده‌ام که اهل البیت علیهم السلام، همه‌ی ما را از غلو پرهیز داده‌اند. یعنی چه؟ یعنی مقام این مطالب به قدری بلند و دقیق و ظریف است که شخص به جای علوّ، بالفاصله، به غلو مبتلا می‌شود. فرقش چه بود؟ علو بلندی حقیقی است. غلو بلندی بیخودی و توهمی است. عالی عالی است، اما غالی ... . تفاوت عین و غین است. بنابراین تا نفهمیدیم، جلو نمی‌رویم. ولی اصل، باید تصور شود.

بازبینی #2
ایجاد شده 22 ژوئن 2024 13:38:44 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 ژوئن 2024 15:28:52 توسط ... .